

บทที่ 3 ระเบียบวิธีการศึกษา

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร ได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการศึกษา ดังนี้

ขอบเขตประชากร จำนวนตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ กลุ่มประชากรที่ซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลและจดทะเบียนในจังหวัดสมุทรสาครตั้งแต่ปี 2541-2546 ซึ่งในปี 2541 มีจำนวน 3,246 ราย ปี 2542 มีจำนวน 3,876 ราย ปี 2543 มีจำนวน 4,679 ราย ปี 2544 มีจำนวน 5,116 ราย ปี 2545 มีจำนวน 5,108 ราย และปี 2546 มีจำนวน 4,230 ราย รวมทั้งสิ้น 26,255 ราย โดยใช้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะผู้ที่ตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลตั้งแต่ปี 2541-2546 กำหนดขนาดตัวอย่างที่ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และให้มีความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 5 โดยใช้การคำนวณจากสูตร Yamane (ชัยสิทธิ์ เจริญมีประเสริฐ, 2544: 31)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2} = \frac{26,255}{1 + (26,255)(0.05)^2} = 394$$

n = ขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

จึงใช้ขนาดตัวอย่างที่ 394 ราย ซึ่งในการศึกษาคั้งนี้ผู้ศึกษาจะทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย และทำการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling)

ขอบเขตเนื้อหา

สำหรับขอบเขตเนื้อหาของการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร ได้แก่ ปัจจัยผลิตภัณฑ์ ปัจจัยราคา ปัจจัยการจัดจำหน่าย ปัจจัยการส่งเสริมการตลาด และปัญหาในการซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ลักษณะ คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลจากผู้ซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลจำนวน 400 ราย โดยใช้แบบสอบถาม ทั้งนี้การเก็บข้อมูลได้ทำการเก็บข้อมูลในช่วงเดือนมิถุนายน 2547

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าและรวบรวมจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ จากหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เอกสาร หนังสือ วารสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ใช้เครื่องมือ คือ แบบสอบถาม โดยแบบสอบถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปจากผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลในจังหวัด

สมุทรสาคร

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาในการซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลในจังหวัดสมุทรสาคร

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามนำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ร้อยละ (Percentage) ความถี่ (frequency) ค่าเฉลี่ย (mean) ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (Weighted Average)

สำหรับการวัดอันดับความสำคัญของปัจจัยส่วนประสมการตลาด ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของผู้บริโภคในจังหวัดสมุทรสาคร ใช้ค่าสถิติค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก (วินัส พิษณุชัย, 2537 : 43) โดยมีเกณฑ์การให้น้ำหนัก ดังนี้

อันดับความสำคัญอันดับ 1 มีน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

อันดับความสำคัญอันดับ 2 มีน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

อันดับความสำคัญอันดับ 3 มีน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

อันดับความสำคัญอันดับ 4 มีน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

โดยน้ำหนักรวมเท่ากับ $4+3+2+1 = 10$ และการคำนวณหาค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักคำนวณจากผลรวมของความถี่ในแต่ละอันดับคูณน้ำหนักของอันดับนั้นๆแล้วหารด้วยน้ำหนักรวม

ส่วนการวัดระดับความสำคัญของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของปัจจัยส่วนประสมการตลาดนั้น ใช้มาตรา Likert Scale (ชุกรี วงศ์รัตน์, 2534) ซึ่งมีลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่มีผล โดยแต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับความสำคัญ	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
น้อย	3
น้อยที่สุด	2
ไม่มีผล	1

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์ผลแบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากช่วงค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	จัดอยู่ในระดับ ไม่มีผล
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	จัดอยู่ในระดับ น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	จัดอยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	จัดอยู่ในระดับ มาก
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	จัดอยู่ในระดับ มากที่สุด

ส่วนการวัดระดับความสำคัญของปัญหาต่างๆที่มีผลต่อการซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลของปัจจัยส่วนประสมการตลาดนั้น ใช้มาตรา Likert Scale (ชุกรี วงศ์รัตน์, 2534) ซึ่งมีลักษณะคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ไม่มีผล โดยแต่ละระดับมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับปัญหา	ระดับคะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
น้อย	3
น้อยที่สุด	2
ไม่มีผล	1

การกำหนดช่วงค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์ผลแบ่งออกเป็น 5 ระดับ จากช่วงค่าเฉลี่ยต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49	จัดอยู่ในระดับไม่มีปัญหา
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49	จัดอยู่ในระดับน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49	จัดอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49	จัดอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00	จัดอยู่ในระดับมากที่สุด

ระยะเวลาในการศึกษา

ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม ถึง มิถุนายน 2547

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved